

Posłuchaj

()

(Szkaplerz ustanowiony został około roku Pańskiego 1250).

LEKCYA (Ekkl. rozdział 24, wiersz 23—33).

Ja jako winne drzewo wypuściłam wdzięczność i wonność, a kwiatki Moje owocem czci i uczciwości. Ja Matka pięknej miłości i bogobojności, i uznania i nadziei świętej. We Mnie wszelka łaska drogi i prawdy, we Mnie wszystka nadzieja żywota i cnoty. Przejdźcie do Mnie wszyscy, którzy Mnie pragniecie, i najedzcie się owoców Moich. Albowiem duch Mój słodszy nad miód, a dziedzictwo Moje nad miód i plastr miodu. Pamiątka Moja na rodzaje wieków. Którzy Mnie jedzą, jeszcze łaknąć będą. Kto Mnie słucha, nie będzie zawstydzon; a którzy przeze Mnie pracują, nie zgrzeszą. Którzy Mnie objaśniają, będą mieć żywot wieczny.

EWANGELIA (Łuk. rozdz. 11, wiersz 27—29).

Onego czasu, gdy mówił Jezus do rzeszy, podniósłszy głos niektóra niewiasta, rzekła Mu: Błogosławiony żywot, który Cię nosił, i piersi, któreś ssał. A On rzekł: I owszem błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i strzegą go.

Święto Najświętszej Maryi Panny Szkaplerznej jest uroczystością, w której obchodzimy postanowienie Bractwa Szkaplerza Matki Bożej z góry Karmelu. Najwłaściwiej więc będzie, podać tu historyę tegoż świętego Stowarzyszenia, i wymienić przywileje, jakie są do niego przywiązane, a przywileje tak wielkie, jak żadne inne Bractwa ich nie posiadają.

Góra Karmel położona w Ziemi św. nad morzem Śródziemnem, jest jedną z najwyższych i najpiękniejszych gór w Palestynie. Jestto miejsce z tego powodu szczególnie ubłogosławione, że na niem po raz pierwszy, zaczęli ludzie oddawać cześć Matce Bożej, i to nawet na lat dziewięćset przed przyjściem Pana Jezusa, i znowu tamże już po przyjściu Syna Bożego na ziemię, pierwszy stanął na cześć Jej kościół, a to wszystko w ten sposób.

Był w narodzie żydowskim wielki i święty Prorok Eliasz. Ten, jakto zwykłem było Prorokom ludu wybranego, unikając stosunków ze światem i oddając się bogomyślności, obrał sobie samotne mieszkanie właśnie na górze Karmel i tam przebywał z uczniem swoim świętym Elizeuszem i wielu innymi, podobneż życie wiodącymi.

Razu pewnego mieli oni widzenie, w którem ukazał się na Niebie cudowny obłok, mający kształt postaci kobiecej, i który rozpadając się w deszcz rzęsisty, użyznił kraj cały, po suszy trzy i pół roku trwającej. Święty Eliasz i jego uczniowie, poznali w tym cudownym obłoku obraz i przepowiednię Najświętszej Maryi, jako Matki przyszłego Zbawiciela świata, i oczekując Go z gorącą wiarą, już wtedy cześć oddawali Tej błogosławionej Niewieście, z której się On miał narodzić. Po odejściu z tej ziemi Eliasza, który na wozie ognistym uniesiony był do Nieba (a obdarzony został takim przywilejem za to właśnie, że pierwszy z ludzi oddał cześć przyszłej Matce Boga), uczniowie jego, połączeni w Zgromadzenie jak teraz zakonnicy, przetrwali aż do czasów przyjścia Chrystusa Pana. Wtedy, gdy i na ich puszczę doszła była wieść o objawieniu się w Palestynie św. Jana Chrzciciela, Przesłańca Pańskiego, który ogłaszał ludowi, że Zbawiciel oczekiwany i od wieków przez Proroków przepowiedziany już jest na ziemi, przyszli i oni do Ziemi żydowskiej, a słuchając kazań świętego Jana, uwierzyli w przyjście Syna Bożego i gotowi byli zostać chrześcijaninami.

Jakoż po Zesłaniu Ducha świętego, kiedy Apostołowie przez wezwanie Imienia Jezusowego czynili różne cuda, a obdarzeni darem mówienia wszystkimi językami, kazania miewali, wszyscy ci uczniowie Eliasza i Elizeusza z góry Karmel Chrzest święty przyjęli. A że wierni byli podaniu, jakie się między nimi przechowywało o czci szczególnej Matki Zbawiciela, więc jak tylko chrześcijaninami zostali, starali zbliżyć się do Najświętszej Panny, mieć pociechę poznania Jej, i oddania czci najgłębszej. Jakoż, nie tylko dostąpili tego szczęścia, ale jak niesie podanie, Matka Boża widząc w nich Swoich najdawniejszych sług i czcicieli, z wielką ich łaskawością przyjęła, i do szczególnej nawet a świętej z Sobą poufałości przypuszczała, jak się o tem wyrażają Lekcye Brewiarza. Nic też dziwnego, że to rozbudziło w nich jeszcze żywsze i większe niż w wielu innych, do Matki

Pana naszego nabożeństwo, wskutek czego wróciwszy do swojej puszczy na górę Karmel, pierwsi tam wystawili kaplicę albo kościółek na cześć Najświętszej Maryi Panny, i serdecznie tam Ją wielbili.

Pod Jej tedy szczególną opieką trwało znowu to pustelnicze zgromadzenie, a początek swój od Proroka Eliasza biorące. Gdy zaś z biegiem czasu i po rozszerzeniu się i utrwaleniu wiary chrześcijańskiej w świecie, zaczęły zakładać się Zakony zatwierdzone przez Kościół święty, Pustelnicy z góry Karmel uzyskali także zatwierdzenie jako Zakon i nazwani zostali Braćmi Pustelnikami z góry Karmelu, a później, gdy w innych krajach katolickich szczególnie na Wschodzie pozakładali swoje klasztory, Karmelitami.

W połowie trzynastego wieku, Generałem tego zakonu był Szymon Stock, rodem Anglik. Kapłan ten żył przez lat 20 korzonkami w dębie wypróchniałym, poświęcając cały czas miłości Chrystusa i czci Matki Jego. Był wzorowym zwierzchnikiem zakonu, pozakładał liczne klasztory i gorliwie popierał nabożeństwo do Najśw. Panny.

Nadewszystko chodziło mu o ożywienie czci Maryi między wiernymi stanu świeckiego. W szczerej pokucie wśród postów i gorących modłów błagał Matkę Boską, aby pobłogosławiła jego zamiarom i dała mu znak, że zamiary jego są Jej miłe. Wysłuchała Najśw. Panna modłów jego; ukazała mu się w gronie Aniołów, a wręczając mu Szkaplerz, odezwała się doń w te słowa: „Bierz ten Szkaplerz jako sukienkę Bractwa Mojego; jest on oznaką zbawienia, obroną w niebezpieczeństwach, rękojmią pokoju. Krzew zamiłowanie czystości serca pomiędzy wiernymi, a po tym Szkaplerzu poznam dziatki Moje; kto sukienkę nosić będzie godnie aż do śmierci, wiecznego ognia obawiać się nie potrzebuje.“ Objawienie to wydarzyło się dnia 16 lipca 1251 roku, w mieście angielskiem Cambrigde. Stolica Apostolska zbadała sprawę, poczem założono istniejące po

dziś dzień bractwo Szkaplerza świętego. Papież Sykstus V (1585-1590) przeznaczył na pamiątkę tej uroczystości dzień 16 lipca dla zakonu Karmelitańskiego, a Benedykt XIII (1724 do 1730) dla całego Kościoła świętego. — Spełniły się życzenia świętego Szymona. Miliony katolików zapisywały się u Karmelitów do Bractwa. Najwięksi mężowie, najwierniejsi słudzy, najznamienitsi dobrodzieje ludzkości byli członkami tego Bractwa. Między innymi św. Edward, św. Ludwik, Pius V, św. Wawrzyniec Justynian, święty Karol Boromeusz i święty Franciszek Salezy, nie wspominając tych, których Szkaplerz ocalił z niebezpieczeństw duszy i ciała.

Nauka moralna.

Korzyści należenia do Bractwa Szkaplerza świętego są następujące: 1) Najświętsza Marya Panna przyrzekła wszystkim członkom Bractwa szczególną opiekę tak za życia, jako i przy śmierci. 2) Członkowie mają za życia i w chwili zgonu udział we wszystkich dobrach zakonu, tj. modlitwach, pokutach, Mszach, nabożeństwach, jałmużnach i dziełach miłosierdzia, zobowiązujących duchownych i świeckich uczestników zakonu. 3) Wskutek objawienia, jakie miał Papież Jan XXII, ogłosiły Bulle trzech Papieży, że zmarli, którzy za życia nosili Szkaplerz, przestrzegali czystości i odmawiali modlitwy do Matki Boskiej, lub też pościli w środy i soboty, będą w sobotę następującą po swej śmierci, zwolnieni od kar czyścowych. 4) Członkowie Bractwa dostępują zupełnego odpustu: a) w dzień przyjęcia do Bractwa, b) w uroczystość Szkaplerza świętego i następną Niedzielę, c) w Niedziele miesięczne, jeśli wezmą udział w procesyi, d) w godzinę śmierci.

Obowiązki ciążące na należących do Bractwa są: 1) przyjęcie Szkaplerza świętego od kapłana do tego upoważnionego i ciągłe jego noszenie; 2) noszenie go według przepisu naokoło szyi, ażeby się zwieszał na piersiach i plecach; 3) zapisanie nazwiska swego jako członka do księgi; 4) modlitwa codzienna do Matki Boskiej, a mianowicie odmawianie Litanii Loretańskiej, Różańca świętego, siedmiu „Ojcze nasz“ i siedmiu „Zdrowaś Maryo“ itd.

Modlitwa.

Boże, któryś zakon Karmelitański przyozdobił zaszczytnem Imieniem Najświętszej Matki Bożej, zawsze Panny, daj nam tę łaskę, abyśmy osłonieni opieką Tej, której pamiątkę dzisiaj uroczyście obchodzimy, zostali uznani godnymi dostać się kiedyś do radości niebieskich. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 16-go lipca uroczystość Najśw. Maryi Panny z góry Karmel. — Tegoż dnia męczeństwo św. Faustusa, który pod panowaniem Decyusza na krzyżu przybity jeszcze pięć dni na nim wisiał, aż wkońcu strzałą przebity, zaszedł do raju. — W Sebaście w Armenii śmierć męczeńska św. Atenogonesa z 10 swymi uczniami. — W Antyochii w Syryi uroczystość świętego Eustachego, Biskupa i Wyznawcy; obdarzony wiedzą i świętością bronił dzielnie prawdziwej wiary, za co skazany został przez cesarza Konstancyusza na wygnanie do Trajanopolisu w Tracyi, gdzie też przeniósł się do spokoju wiecznego. — Tegoż dnia śmierć męczeńska św. Hilarego, Mnicha, który razem ze świętym Donacyuszem schwytany został w prześladowaniu za czasów cesarza Juliana, a że wzbraniał się złożyć bożkom ofiary, przeto go biczowano a potem w Arezzo w Toskanii na śmierć zamęczono; zwłoki jego przeniesione zostały do Ostyi. — W Trewirze uroczystość św. Walentego, Biskupa i Męczennika. — W Kordowie w Hiszpanii męczeństwo św. Sizenanda, Lewity, przez Maurów uduszonego za swą wiarę. — W Sancton w Belgii śmierć męczeńska św. Rayneldy, Dziewicy i jej towarzyszów, zabitych za Wiarę św. przez hordy pogan. — W Bergamo uroczystość świętego Domniona, Męczennika. — W Kapui uroczystość świętego Witaliana, Biskupa i Wyznawcy.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related